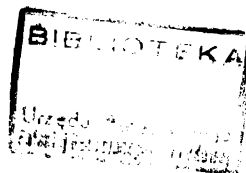

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *EO 46 1/46*

Nr 2840.

Kl. 37 b 5.

Berta Voss ur. Crenzin
(Wrocław, Niemcy).*37a 1/46***Wiązanie drzewa zapomocą pierścienia zaporowego.**
Patent dodatkowy do patentu Nr 1940.*37a 1/38*
E 046 1/38

Zgłoszono 27 sierpnia 1920 r.

Udzielono 10 września 1925 r.

Pierwszeństwo: 30 lipca 1919 r. (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do 23 kwietnia 1940 r.

Jeżeli pierścień zaporowy ukształtowany jest według patentu Nr 1940, jak pokazano na rysunku, siły Z^1 , Z^2 , działające w belkach i równo między sobą, doprowadzają niejednokrotnie do niepożądanych zmian kształtu pierścienia. Siły rozciągające wywołują bowiem w miejscach oznaczonych na fig. 1 natężenia wewnętrzne k^1 , k^2 , k^3 , k^4 . Siły k^1 , k^4 oddziałują na jedną połówkę pierścienia e^1 i tworzą moment skrećania, dążący do przestawienia tej połówki z położenia według fig. 1 do położenia według fig. 2. Siły k^2 i k^3 łączą się również w moment skrećania, oddziałujący na drugą połówkę pierścienia e^2 , i dążący do przestawienia tej połówki też

do położenia według fig. 2. Z powodu tych momentów wolne końce pierścienia zostają wduszone częściowo w belkę a , częściowo zaś w belkę b .

Powyższą wadę usuwa się według niniejszego wynalazku przez zabezpieczenie wolnych końców pierścienia od wzajemnego przesuwania się w kierunku osi, zachowując jednocześnie bez zmiany możność wyginania się i zginania pierścienia.

Na fig. 3—5 przedstawione są poszczególne części, służące do uniemożliwienia zniekształcenia pierścienia. Osiąga się to np. przez nadanie końcom pierścienia kształtu żłobka i wpustu (fig. 3) lub też półżłobka i półwpustu (fig. 4), które wcho-

dzą jeden w drugi. W ostatnim wypadku należy zwrócić baczną uwagę na dokładne ułożenie pierścienia w żłobkach pierścieniowych w belkach. Gdyby bowiem pierścień był ułożony w belkach a , b , zamiast według fig. 4 w położeniu o 180° obrotem naokoło osi, biegnącej prostopadle do płaszczyzny rysunku, a siły Z^1 , Z^2 działałyby w kierunku przedstawionym na fig. 1, natenczas musiałoby nastąpić rozwarcie końców pierścienia pod wpływem sił wewnętrznych.

Inny środek, zapobiegający szkodliwym działaniom powyżej przytoczonych sił polega np. na tem, że na jednym końcu pierścienia (fig. 5) umieszczone zostaje wydłużenie f , zaopatrzone w czop g , który wcho-

dzi w podłużny wykrój h drugiego końca pierścienia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wiązanie drzewa zapomocą pierścienia zaporowego według patentu Nr 1940, znamienne tem, że wolne końce pierścienia zaporowego zabezpieczone są, przy jednoczesnem pozostawieniu możliwości nietamowanego wyginania się i zginania, od wzajemnego przesuwania się w kierunku osi.

2. Wiązanie z drzewa według zastrz. 1, znamienne tem, że wolne końce pierścienia zaporowego zachodzą na siebie tworząc wpust i żłobek.

Berta Voss ur. Crenzin.

Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

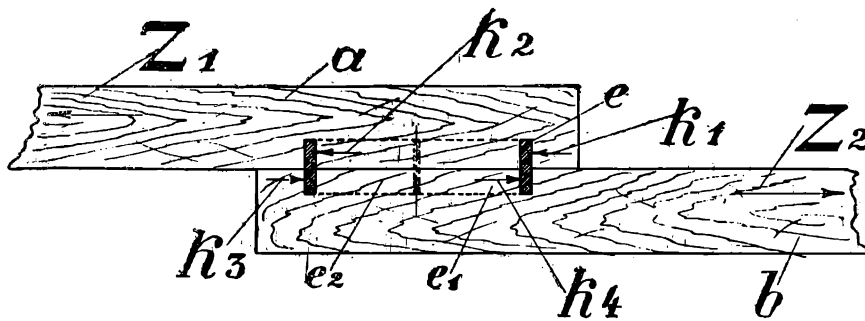

Fig. 1.

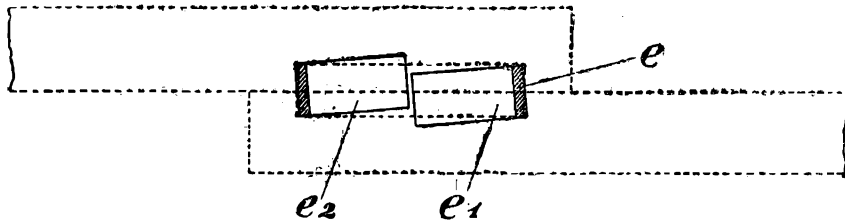

Fig. 2.

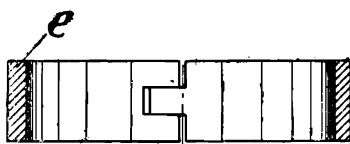

Fig. 3.

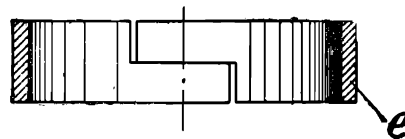

Fig. 4.

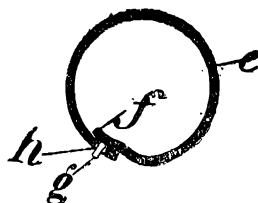

Fig. 5.